

Punkt, hvor den efter sit Program skulde være stærkest, og dernæst under Forhold her i Thinget, som ere skabte ved Valgene den 3die Januar, og som give — det tror jeg — et falsk Billede af den virkelige Stemning i Befolkningen. Den Forudsætning, hvorfra man gik ud fra Befolkningens Side ved Valgene den 3die Januar, tror jeg var — det gjentager jeg — en anden end den, som Thinget er gaaet ud fra. Heri kan man tage feil; det er jo muligt, men dette er nu min Opfattelse. Jeg tror, at den Politikk, som det nye Folkething i de sidste to Samlinger er slaaet ind paa, ikke bæres oppe af Vælgerens Tillid. Jeg benægter ikke Muligheden af, at den høie Regjering i Forbindelse med det høitæredede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) under nye Valg kan vinde et Flertal for sin hele politiske Opfattelse, men jeg paastaar kun, at det Flertal ikke vil komme til at bestaa af de Vælgere, som valgte det dengang formentlige Flertal ind i Folkethinget; jeg paastaar, at Sammenstillingen af Vælgerne og deres Opfattelse vil blive en anden. Dette ubelukker jo dog ikke — jeg gjentager det — Muligheden af, at Regjeringen med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds dog godt kan seire ved de nye Valg, men jeg tror, at det er en naturlig Førdring fra Vælgerens Side, at denne Laage, denne Uklarhed oplyses, forinden en Sag af saa stor Vægt som den, vi her behandle, endelig afgjøres og afgjøres paa det Grundlag, som her foreligger, samt under de Forudsætninger og den hele Stilling, som det danske Folkething for Diebliffet indtager. For mit Vedkommende skulde jeg inderlig ønske, om en Forkastelse af det foreliggende Forslag maatte medføre en Appel til Vælgerne. Jeg veed ikke, om dette vil ske; men jeg siger, at den Sag, som vi her behandle, er af tilstrækkelig Vægt til at motivere en saadan Opriiden fra Regjeringens Side, og under alle Omstændigheder tror jeg, det er rigtigst, at Vælgerne faae Leilighed til at sige deres Mening. Denne kan ogsaa ad anden Vej end gennem nye Valg blive hørdet af Folkethingsmandene i Drene, og allerede det, at vi slutte Behandlingen af denne Sag i indenærede Samling for om mulig at optage den i den kommende Samling, kan jo bidrage Noget til, at Folkethingets Flertal kommer noget mere under Veir med, hvad Befolkningen virkelig tænker om dets Udsærd i denne Sag. Jeg skal derfor med disse Ord tillade mig at anbefale Vedtagelsen af den af os foreslaaede Dagsorden.

Ordføreren (Thomson): Da den høitæredede Formand kun har sat Spørgsmaalet om den motiverede Dagsorden under Forhandling, vil det findes naturligt, at jeg ikke strax søger Leilighed til paa Udvalgets Vegne at give en Oversigt over de forskjellige Grupperes Standpunkter, og

at jeg heller ikke nu indlader mig derpaa, men forbeholder mig senere, naar Sagens Realitet kommer til Forhandling, at udtale mig særlig paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører. Jeg skal ogsaa forbeholde mig til den Tid nærmere at udtale for Thinget Betydningen af det Mæglingsforslag, som blev indbragt i sidste Diebliff som Ændringsforslag, men som jo ved Thingets Beslutning overordentlig hurtigt blev afsøst. Jeg skal senere komme tilbage dertil og ikke udtale mig om Andet end Dagsordenen. — Efter det Foredrag, vi nys hørte af det ærede Medlem for Præstie Amts 6te Valgkreds (Bosjen), er jeg kommen lidt i Tvivl om, hvilken Motivering jeg egentlig skal anse for at være den rette med Hensyn til det fremsatte Forslag; thi jeg skjønner ikke rettere, end at, hvad der fremkom i Begyndelsen af det ærede Medlems Foredrag, ikke paa alle Punkter faldt sammen med det, som er udtalt i den trykte Dagsorden, som her foreligger under hele dette Mindretals Navn. Jeg antager nu imidlertid, at det ærede Medlem, som vi nu have den Glæde at se være vendt styrket tilbage iblandt os, ikke har fulgt alle de Forhandlinger, som have fundet Sted i Mellemtiden og altsaa ikke vilde have udtalt sig i alle Henseender, saaledes som han gjorde, idet det var det særlige ved en Del af hans Udtalesser, at de vel sigtede andetsteds hen, men vare saaledes, at man kunde sige, at de ramte virkelig ogsaa de Forslag, som det Mindretal, hvortil det ærede Medlem hører, har opstillet ved 2den Behandling. Jeg skal imidlertid lade dette ligge, da det ikke nærmest foreligger, og vil derfor gaa ud fra den Forudsætning, at den egentlige Motivering af Dagsordenen er den, som trykt er omdelt blandt Thingets Medlemmer. — Det første Punkt i Motiveringen er da det, at der udtales, „at Regjeringen for Eiden ingen Smødekommun har viist overfor Folkethinget ved Hærens Revision“. Jeg for mit Vedkommende finder nu aldeles ikke nogensomhelst Anledning til eller Interesse i at udtale mig om Spørgsmaalet, hvorvidt der fra Regjeringens Side er viist den Smødekommun eller ikke. Jeg finder ingen Anledning dertil, fordi jeg overhovedet altid staaar paa det Standpunkt, at der ikke er nogen stor Interesse ved at paavise snart den og snart den, hos hvem Skylden ligger. Lad os ikke pege paa Personerne, men lad os se paa Feilene, for at undgaa dem en anden Gang. Jeg skal derfor ikke sige Andet, end at, selv om det maatte erkjendes, at der fra Regjeringens Side ikke er viist den Smødekommun, som man kunde ønske, saa kan det, at der er begaaet en Feil, ikke fritage os Andre fra at gjøre vor Pligt eller fritage os for at yderste Evne at fremme en Sag, som har saa stor Betydning for Fædrelandet, og jeg vil sige til, at jo større Banffelighed vi staa lige overfor — jeg erkjender, vi staa lige overfor store Banffeligheder, — desto mere paahøiler der os den